

Pieśń a prośba

człowieka krześcijańskiego, aby Pan Bóg w krzyżu
wedle powołania jego żywiącego, obiecany dobry
czesnymi i wiecznymi cieszyć raczył.

Kompozytor nieznanym.
Drukowano w Krakowie u Mateusza
Zybneychera r. 1540.

Z głosów przedrukowany w r. 1880 przez
Urszulę Przyborowską w Warszawie.
W nowych kluczach partyturę zestawil
i tekst podložyl Feliks Ruciński w Poznaniu.

SOPRAN

1. Ja na Two - je świę - te o - biet - ni - ce,
2. Krzyż ra - czy - łoś na swe wier - ne wło - żyć,

ALT

1. Ja na Two - je świę - te o - biet - ni - ce,
2. Krzyż ra - czy - łoś na swe wier - ne wło - żyć,

TENOR

1. Ja na Two - je świę - te o - biet - ni - ce,
2. Krzyż ra - czy - łoś na swe wier - ne wło - żyć,

BAS

1. Ja na Two - je świę - te o - biet - ni - ce,
2. Krzyż ra - czy - łoś na swe wier - ne wło - żyć,

5

któ - reś Ty nam ra - czył dać ob - fi - cie, spuś -
chcąc świę - tą w nich cier - pli - wość roz - mno - żyć, a -

któ - reś Ty nam ra - czył dać ob - fi - cie, spuś - ciw -
chcąc świę - tą w nich cier - pli - wość roz - mno - żyć, a - by

któ - reś Ty nam ra - czył dać ob - fi - cie, spuś - ciw -
chcąc świę - tą w nich cier - pli - wość roz - mno - żyć, a - by

któ - reś Ty nam ra - czył dać ob - fi - cie, spuś - ciw -
chcąc świę - tą w nich cier - pli - wość roz - mno - żyć, a - by

10

ciw - szy by - mo - się, o mój gli swą roz - Bo - że wiecz - ny, pust - ność bo - rzyć,
 szy - mo - się, o mój gli swą roz - Bo - że - wiecz - ny, pust - ność - bo - rzyć,
 szy - mo - się, o mój Bo - że - wiecz - ny, gli swą roz - pust - ność bo - rzyć,
 szy - mo - się, o mój Bo - że - wiecz - ny, gli swą roz - pust - ność bo - rzyć,

13

jes - tem w swo - jej na - dzie - i - przes - piecz - ny, a przed To - bą, Pa - nie, się u - ko - rzyć.
 jes - tem w swo - jej na - dzie - i - przes - piecz - ny, a przed To - bą, Pa - nie, się u - ko - rzyć.
 jes - tem w swo - jej na - dzie - i - przes - piecz - ny, a przed To - bą, Pa - nie, się u - ko - rzyć.
 jes - tem w swo - jej na - dzie - i - przes - piecz - ny, a przed To - bą, Pa - nie, się u - ko - rzyć.

17

że z mi-ło - sier - dzia zwy - kłe - go wej-rzysz na mię,
A kto tak ciąg - nie w jarz - mie Twym w tym ży - wo - cie

że z mi-ło - sier - dzia zwy - kłe - go wej-rzysz na mię, słu -
A kto tak ciąg - nie w jarz - mie Twym w tym ży - wo - cie pra -

że z mi-ło - sier-dzia zwy - kłe - go wej-rzysz na mię,
A kto tak ciąg-gnie w jarz - mie Twym w tym ży - wo - cie

że z mi-ło - sier - dzia zwy - kłe - go wej-rzysz na mię,
A kto tak ciąg - gnie w jarz - mie Twym w tym ży - wo - cie

22

słu - gę Twe-go, a proś - by mo - je ser -
pra - co - wi - tym, te - mu Ty dasz o - chło -

- - gę Twe - go, a proś-by mo - je ser - decz -
- - co - wi - tym, te - mu Ty dasz o - chło - dze -

słu - gę Twe - go, a proś-by mo - je ser - decz -
pra - co - wi - tym, te - mu Ty dasz o - chło - dze -

słu - gę Twe - go, a proś-by mo - je ser - decz -
pra - co - wi - tym, te - mu Ty dasz o - chło - dze -

- decz - ne
- dzie - nie,

bę - dą
gdy stąd

przed Twą ob -
pój - dzie na

licz - no - ścią
wiecz - ne - zba -

wdzięcz - ne.
wie - nie.

- ne
- nie,

bę - dą
gdy stąd

przed Twą ob -
pój - dzie na

licz - noś - cią
wiecz - ne zba -

wdzięcz - ne.
wie - nie.

- ne
- nie,

bę - dą
gdy stąd

przed Twą ob -
pój - dzie na

licz - no - ścią
wiecz - ne zba -

wdzięcz - ne.
wie - nie.

- ne
- nie,

bę - dą
gdy stąd

przed Twą ob -
pój - dzie na

licz - no - ścią
wiecz - ne zba -

wdzięcz - ne.
wie - nie.